Z důvodů:

Pochybena jest námitka vznesená s hlediska zmatku § 281, čís. 9 b) tr. ř., že žalobní právo zaniklo pro uplynutí žalobní lhůty. Poněvadž v souzeném případě jde o přestupek utrhání na cti, spáchaný na policejním strážníkovi, tedy na veřejném orgánu se vztahem na výkon jeho pravomoci, platila ovšem dvouměsíční žalobní lhůta vytčená v § 17, odst. 1 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. i pro veřejného žalobce napadeným veřejným orgánem zmocněného, při čemž tato lhůta začíná běžeti dnem, kdy se uražená osoba (nikoli snad veřejný žalobce) dověděla o činu a osobě vinníkově (§ 14, odst. 5 a § 17, odst. 1 cit. zák.). Pro včasnost výkonu žalobního práva stačí samozřejmě při souvislosti obou uvedených ustanovení i v případech § 14, odst. 5 cit. zák., byť i mluví o podání veřejné žaloby, pouhý návrh veřejného žalobce na zavedení předběžného řízení, jako obdobně stačí v případě § 17, odst. 1 cit. zák. pouhá žádost za trestní stíhání, a nezáleží s hlediska včasnosti na podání obžaloby v technickém slova smyslu (srovn. rozh. č. 3854 Sb. n. s.). Poněvadž však uvedený návrh byl učiněn dne 1. prosince 1937 a napadený strážník mohl se dověděti o činu a osobě vinníkově nejdříve v druhé polovině října 1937, v kteréžto době byl čin teprve spáchán, je jasno, že o uplynutí jmenované lhůty nemůže býti řeči.

Čís. 6209.

Není falšováním ani napodobením veřejné listiny, zhotoví-li pachatel neúplný opis pravé veřejné listiny.

Podvod spáchaný za použití nikým nepodepsané soukromé listiny, v níž není ani uvedeno, od koho pochází, nespadá pod hledisko § 201, písm. a) tr. zák.

(Rozh. ze dne 31. května 1938, Zm II 223/38.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací částečně vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199, písm. d), 200, 201, písm. a), 203 tr. z., a to potud, pokud napadala podřadění skutků obžalovaného, uvedených pod bodem b) a c) výroku rozsudku, pod skutkovou podstatu § 199, písm. d), pokud se týče § 201, písm. a) tr. z., a tyto výroky zrušil; jinak zmateční stížnost zamítl.

Z důvodů:

Stížnosti nelze upříti oprávnění, pokud s hlediska zmatku podle § 281, čís. 10 tr. ř. namítá, že rozsudkem zjištěná činnost obžalovaného, kterou nalézací soud podřadil pod skutkovou podstatu § 199, písm. d)

a § 201, písm. a) tr. z., tyto skutkové podstaty nenaplňuje. Podle důvodů rozsudku spočíval skutek obžalovaného, v němž nalézací soud spatřuje napodobení veřejné listiny podle § 199, písm. d) tr. z., v tom, že obžalovaný zhotovil opis pravého posudku ústavu elektrotechniky na německé vysoké škole technické v Brně ze dne 19. září 1934, vynechal však v něm poslední větu, která byla pro posouzení jakosti vynálezu obžalovaného zvláště důležitá (»Ježto na přání podatele žárovek nebyla předsevzata zkouška životnosti předložených žárovek, nelze z cifer shora uvedených podati žádného úsudku o jakosti předložených žárovek«) a takto neúplný opis posudku předložil zájemníkům o jeho žárovky, aby opsanou částí posudku v nich vyvolal nesprávnou představu o jakosti žárovek. Tím, že obžalovaný zhotovil neúplný opis posudku, pravé to veřejné listiny, veřejnou listinu ani nenapodobil ani nezfalšoval. Předpokládáť napodení listiny zhotovení listiny nepravé, to jest listiny nepocházející od osoby, která j e p o d e p s á n a jako její vydatel. Falšováním listiny se pak rozumí přeměnění listiny pravé, pokud jde o obsah právně důležitý. Zhotovil-li obžalovaný neúplný opis posudku a předložil-li jej zájemníkům o jeho žárovky za účelem nahoře zmíněným, je to posuzovati pouze jako jedno ze souhrnu lstivých jednání, jimiž obžalovaný uvedl ony osoby v omyl, jímž na svém majetku měly utrpěti škodu. Tento skutek obžalovaného nespadá pod ustanovení § 199, písm. d) tr. z., nýbrž jest jeho trestný ráz posuzovati, jak stížnost právem namítá, pouze s hlediska všeobecného předpisu § 197 tr. z.

Nejinak tomu je, pokud jde o skutek obžalovaného, v němž nalézací soud spatřuje skutkovou podstatu § 201, písm. a) tr. z. Tento skutek záleží podle důvodů rozsudku v tom, že si obžalovaný sám sestavil listinu s posudkem, v němž číselně a slovně líčí velmi příznivé výsledky provedených zkoušek s několika žárovkami, aniž uvedl na této listině, od koho pochází, a dále že tuto listinu předložil inž. P., R., E., inž. B. a A. s tím, že posudek ten pochází od profesora vysoké školy technické v Praze inž. L. Zhotovení nepravé soukromé listiny ve smyslu § 201, písm. a) tr. z. záleží v tom, že pachatel vystavuje listinu nepocházející od osoby, která je v ní jako vydatel p o d e p s á n a. Na listině, o niž jde, nebyl podle zjištění rozsudku podepsán nikdo, najmě ne profesor inž. L. I tu zhotovení oné listiny a její předložení uvedeným osobám je posuzovati jen ze všeobecného hlediska podvodu podle § 197 tr. z., to jest jako lstivé jednání, jímž obžalovaný uvedl v omyl jmenované osoby, jímž na svém jmění škodu měly utrpěti.

Při správném právním posouzení jest jednání obžalovaného, podřaděné napadeným rozsudkem pod §§ 199, písm. d) a 201 , písm. a) tr. z., jen součástí činnosti obžalovaného, zakládající ve svém celku zločin podvodu podle §§ 197, 200 a 203 tr. z. Bylo proto zmateční stížnosti, pokud napadá podřadění uvedených skutků obžalovaného pod ustanovení §§ 199, písm. d) a 201 písm. a) tr. z., vyhověti a výroky uvedené pod bodem b) a c) napadeného rozsudku zrušiti.